

9. Slastenin V. A., Isaev I. F., Shiyarov E. N. Pedagogika : ucheb. posobie. Moskva : Izdatelskij centr "Akademiya", 2002. 289 s.

Баранова Ю. В. Педагогические условия подготовки будущих учителей иностранных языков к научно-исследовательской работе.

В статье рассматривается вопрос формирования готовности будущих учителей иностранных языков к научно-исследовательской работе. Для этого была раскрыта суть понятий "условие" и "педагогическое условие", проведен сравнительный анализ определения данных понятий исследователями в области педагогики. Нами была раскрыта структура готовности будущих учителей иностранных языков к научно-исследовательской работе (определены компоненты, критерии и уровни готовности), а также определены педагогические условия (участие в кружках, круглых столах, конкурсах использование средств иностранного языка; активизация учебно-познавательной деятельности; организация обучения в виде исследования; интеграция коллективных и индивидуальных форм научно-исследовательской работы) подготовки будущих учителей иностранных языков к научно-исследовательской работе.

Ключевые слова: педагогические условия, научно-исследовательская работа, готовность будущих учителей иностранных языков к научно-исследовательской работе.

Baranova Yu. V. Pedagogical conditions of preparation of future foreign language teachers to scientific research.

In this article the problem of preparation to scientific research of future teachers of foreign language is examined. For this purpose, the concepts "condition" and "pedagogical condition" were defined, the comparative analysis of these concepts' determination among various pedagogical scientists was made. We analysed the structure of preparation to scientific research of future teachers (components, criteria and levels of readiness) and the pedagogical conditions (participating in clubs, round tables, competitions using foreign language; activation of educational-cognitive activity; education's organization through research; integration of collective and individual forms of research activity organization) of preparation to scientific research were named.

Keywords: pedagogical conditions, scientific research, readiness of future foreign language teachers to scientific research.

УДК 37.013(045)

Берладин О. Б.

**АНГЛОМОВНА ОСВІТА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ:
ВІД ВИТОКІВ ДО СУЧАСНОСТІ**

Здійснено історико-педагогічний аналіз розвитку іноземної освіти в Україні в межах означеного часового поля, окреслено тенденції розвитку англомовної освіти учнів початкової школи на різних етапах її становлення. Досліджено, що розвиток іноземної освіти в Україні та становлення методики навчання іноземних мов відбувалися поетапно зі зміною освітньої системи і створенням загальних підходів до методів навчання. Відзначено, що початок 90-х років ХХ ст. став перехідним періодом у процесі масового запровадження іноземних мов в початкових класах загальноосвітніх шкіл. Шкільні програми були складені в контексті вимог реформування середньої освіти і з урахуванням Рекомендацій ради Європи з мовної освіти.

Підтверджено, що англомовна освіта в початковій школі стала обов'язковою складовою програми початкової школи; зацікнтовано на основоположних засадах іноземної освіти - комунікативно-діяльній підході до організації навчання англійської мови із соціокультурною спрямованістю його змісту.

Ключові слова: іноземна освіта в Україні, англомовна освіта в початковій школі, початкова школа сільської місцевості, сучасні тенденції навчання англійської мови у ранньому віці.

Процес входження України до єдиного інформаційного та освітнього простору супроводжується кардинальними змінами як у педагогічній теорії й практиці, так і у здійсненні навчально-виховного процесу загалом. Паралельно з удосконаленням системи рідномовної освіти, особлива увага привертається до розвитку іноземної освіти, формування міжкультурної толерантності засобами рідної та іноземної мов. Необхідність формування готовності молодих людей до англомовного спілкування на міжкультурному рівні зумовлює потребу вивчення англійської мови, починаючи з раннього шкільного віку, закладає базу для продовження її вивчення в основній школі.

Головними напрямками мовної освіти визначено поліпшення й поширення практики вивчення мов упродовж життя, підвищення ефективності мовної освіти, створення сприятливих

умов для вивчення іноземних мов, залучення інформаційно-комунікативних та цифрових технологій в освітній процес школи, зокрема і початкової.

Обов'язкове вивчення іноземних мов у початковій школі - одна з найбільш характерних тенденцій у сфері сучасної іншомовної освіти. Розвиток англомовної освіти учнів початкової школи в Україні здійснюється у контексті дитиноцентрованої освітньої моделі та основних принципів державної освітньої політики, що проявляється у більш ранньому входженні дитини в загальношкільську культуру через спілкування новою мовою.

Аналіз наукових джерел із заявленої проблеми дає змогу зробити висновок про те, що проблемі раннього навчання іноземних мов завжди приділяли значну увагу педагоги, лінгвісти та психологи (Л. Виготський, О. Негневицька, С. Рубінштейн, Дж. Брунер, В. Пенфілд, Г. Піфо та ін.). Навчання іноземних мов у історичній ретроспективі досліджували О. Миролюбов, О. Місечко.

Організації навчання іноземних мов присвячені праці Н. Бориско, Н. Борисової, Н. І. Верещагіна, Н. Д. Гальскова, Н. І. Гез, О. Пасічник та ін.

Напрацювання попередніх десятиліть, поступово доповнюючись новими ідеями (комунікативна та соціокультурна спрямованість навчального процесу, впровадження елементів ігрової діяльності тощо), зреалізувалися у змісті підручників на навчально-методичних комплектів для початкової школи України (Н. Басай, О. Коломінова, О. Паршикова, В. Плахотник, Н. Полонська, В. Редько, С. Роман, О. Ханова та ін.).

Мета статті – здійснити історико-педагогічний аналіз розвитку іншомовної освіти в Україні в межах означеного часового поля, окреслити тенденції становлення англомовної освіти учнів початкової школи.

Для досягнення поставленої мети використано такі методи дослідження: теоретичні (аналіз філософської, педагогічної, психологічної літератури), що дає змогу обґрунтувати вихідні положення дослідження; конструктивно-генетичний – зумовив виявлення тенденцій та суперечностей розвитку іншомовної освіти в Україні; інтерпретаційно-аналітичний метод (на основі якого вивчаються джерела із застосуванням синтезу, аналізу, систематизації та узагальнення); хронологічний аналіз (для представлення матеріалів у динаміці та часовій послідовності).

Іншомовна освіта на теренах України пройшла тривалий і складний шлях. Із 1576 року викладання іноземних мов було запроваджено в Острозькій греко-слов'яно-латинській академії, поступово поширюючись на інші навчальні заклади (зокрема, гімназії, “братські школи”, колегіуми). Упродовж століть навчання здійснювалося латинською, польською, російською, німецькою мовами. У школах цього періоду найпопулярнішою іноземною мовою була латинська.

Початок XIX ст. відзначився заснуванням у 1802 році Міністерства народної освіти і розбудовою державної системи шкільних навчальних закладів, до якої ввійшли чотирьохкласні гімназії, дворічні повітові училища, однорічні приходські (парафіяльні) училища. У гімназіях викладалися класичні і нові мови: латинська, німецька, французька.

Із другої половини XIX століття у школах було впроваджено вивчення французької мови, а з 1880 року – англійської. На кінець XIX століття у зв'язку з тим, що Наддніпрянська Україна знаходилася у складі Російської імперії, а Галичина і Буковина – під владою Австро-Угорщини, у системі освіти України сформувалися дещо відмінні риси. У цьому контексті дослідження вартує уваги розвиток народної школи на Буковині, де склалися сприятливі економічні, суспільно-політичні й культурні умови для розвитку початкової освіти. Найпоширенішими були одно- і двокласні школи. Серед утраквістичних (двомовних) шкіл 12 – українсько-німецькі, 12 – українсько-румунські, а у 8 школах викладання велося українською, німецькою та румунською мовами [4].

“Проте, – як зауважує О. Фізеші, – багатомовний характер навчання в школі не можна оцінювати однозначно, оскільки воно потребує і сьогодні глибокого вивчення й оцінки з погляду культурно-освітнього розвитку особистості. У такій школі, з одного боку, ускладнювався зміст і організація навчально-виховного процесу, а з другого, спільне навчання дітей – представників різних культур і національностей – зумовлювало природний обмін культурними, духовними цінностями, сприяло всебічному розвитку учнів, готувало людину, яка була здатна увійти в сферу інших культур та знань без подолання труднощів одномовності, проте у змісті освіти чітко виділяється національний компонент” [9, с. 52].

На теренах Західної України широкого розповсюдження набуло вивчення німецької мови; на території Закарпаття, Галичини та Буковини сформувалися двомовні школи. Із розвитком буржуазних соціально-економічних умов (II половина XIX ст.) для здійснення ділових контактів

виникла проблема навчання західноєвропейських мов більш широкого за соціальною приналежністю кола людей. Вимоги реальної освіти і підготовки людей, здатних спілкуватися іншими мовами, викликали потребу у розробці нових методів навчання іноземної мови.

Становлення методики навчання іноземних мов відбувалося поетапно із зміною освітньої системи та створенням загальних підходів до методів навчання, у залежності як від зовнішніх чинників, так і від регіону: у Західній Україні система мовної освіти формувалася під впливом європейських освітніх традицій, поєднуючи вивчення рідної та іноземної мов; територія Центральної і Східної України знаходилася під впливом мовної політики Російської Імперії.

На початку ХХ ст. іноземні мови (стародавні і нові) у початковій школі не викладалися, а в середній школі їх вивчення розпочиналося з 1-го (німецька мова), 2-го (французька мова), 3-го (латина) класів у класичних гімназіях або 1-го (німецька мова), 2-го (французька або інша мова) класів у реальних училищах [1].

У післяреволюційний період (1917 р.) окремими діячами народної освіти заперечувалася роль іноземних мов у новому суспільстві, доводилася несумісність їх вивчення з принципами нової, трудової школи [7, с. 164-165]. Проте, після прийняття постанови ЦК ВКП(б) “Про навчальні програми і режим у початковій і середній школі” (1932 р.), яка відзначила необхідність забезпечити у середній школі знання однієї іноземної мови, до 1936 р. вивчення іноземних мов розпочиналося з 4-го класу, з 1937 р. по 1946 р. – із 5-го класу.

Розпочинаючи з 1945 року, найбільш розповсюдженою іноземною мовою, що вивчається в Європі, стала англійська.

Питання покращення викладання іноземних мов загалом і більш раннього їх вивчення зокрема активізувалися у 50-х рр. ХХ століття. Постановою Ради Міністрів СРСР “Про покращення викладання іноземних мов у середній школі” (1947 р.), початковий етап вивчення іноземної мови перемістився у 3-й клас (за наявності достатньої кількості вчителів).

Серед початкових шкіл сільської місцевості у 50-60-х роках ХХ століття особливе місце займала малокомплектна школа. Перехід на трирічний термін навчання у 1969–1970 навчальному році особливо складним був у сільських малокомплектних початкових школах і вимагав, передусім, проведення широкомасштабної перепідготовки вчителів початкових класів до роботи за новими навчальними планами та програмами, озброєння інноваційними методами і формами роботи з молодшими школярами, вдосконалення їхньої методичної підготовленості до нових умов.

Іншою проблемою цього періоду було те, що вивчення навчального предмета іноземна мова (за тогорічним навчальним планом викладання розпочиналося у четвертому класі) в сільських початкових школах не відбувалося, оскільки викладання іноземної мови у семирічній школі починалося з п'ятого класу, а в середній – із третього. У нових навчальних планах, відповідно до “єдиного рівня загальної середньої освіти”, затвердженого Міністерством освіти СРСР, вивчення іноземної мови вводилося з четвертого класу.

Однак, за постановою Ради Міністрів СРСР “Про покращення вивчення іноземних мов” (1961 р.), початковий етап викладання іноземної мови знову повернувся у 5-й клас. Водночас цією постановою дозволялося організовувати (з урахуванням побажань батьків) групи для занять іноземною мовою у дитячих садках і початкових класах загальноосвітніх шкіл, складати відповідні програми і розробляти методику викладання іноземних мов [8].

Ідея запровадження вивчення іноземної мови з раннього віку була активно підтримана науковцями (Г. Короглуєв, Р. Магдесян, В. Немков, В. Цетлін, О. Ханова та ін.) та зреалізувалася у розробці навчальних програм і методичних посібників.

Із 1978 р., відповідно до постанови ЦК КПСС і Ради Міністрів СРСР від 22 грудня 1977 р. “Про подальше вдосконалення навчання, виховання учнів загальноосвітніх шкіл і підготовку їх до праці”, вивчення іноземної мови у школі здійснювалося з 4-го по 10-й клас. Окремо зауважимо, що у 70-ті роки зростає кількість шкіл з викладанням ряду предметів іноземною мовою, зокрема, англійською і, відповідно, збільшується кількість дітей, які починають її вивчення з більш раннього віку [8].

Можемо констатувати, що результати експериментального навчання засвідчили перспективність долучення дітей до процесу оволодіння іноземною мовою в молодшому шкільному віці та слугували засадами для рекомендацій щодо упровадження навчання англійської мови у початковій школі [6, с. 30].

Новий етап у сфері іншомовної освіти позначився у 90-х рр. ХХ ст. створенням навчальної літератури з іноземних мов, зокрема, англійської, та її апробації [5]. Водночас вітчизняні педагоги отримали змогу познайомитися з напрацюваннями зарубіжних колег (методиками, навчальною

літературою та засобами навчання); розпочався процес їх адаптації до умов української школи.

Знаково, що одним із напрямів реформування вітчизняної системи освіти на початку 90-х рр. ХХ ст. стало поступове впровадження навчання англійської мови у початкових класах середніх загальноосвітніх навчальних закладів України [6]. Ця поступовість зумовлювалася необхідністю створити оптимальні умови для організації навчального процесу: підготувати відповідних фахівців і навчально-матеріальну базу, методичне забезпечення тощо [6].

Зауважимо, саме початок 90-х років ХХ ст. став перехідним періодом у процесі масового запровадження іноземних мов у початкових класах загальноосвітніх шкіл. Зокрема, шкільна програма 2001 року, яка була складена в контексті вимог реформування середньої освіти і з урахуванням Рекомендацій ради Європи з мовної освіти, задекларувала офіційний курс на впровадження 11-річного терміну вивчення першої іноземної мови з 2-го по 12 класи.

Зі здобуттям Україною незалежності освітні процеси почали інтегруватися до європейського освітнього простору. Було прийнято основоположні документи, які б "мали підняти існуючу систему освіти на якісно новий рівень, а також сприяти оновленню змісту навчання іноземної мови, як однієї з її складових" [3, с. 100].

Початок ХХІ ст. у галузі іншомовної освіти супроводжувався розробкою нових навчальних програм, планів, навчально-методичних комплектів для початкової школи з англійської, німецької, французької, іспанської мов, концепцій іншомовного навчання [2, 3]. Нормативні документи значною мірою спиралися на Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти.

Для раннього навчання англійської мови поряд із вітчизняними виданнями провідні видавництва Великої Британії запропонували навчально-методичні комплекси. (Каталог англійських навчальних матеріалів "The Keltic Guide to ELT Materials 2000" нараховує понад 40 підручників для дітей). У цей період також реалізувалися великі проекти щодо підготовки вчителів англійської мови для початкової школи (зокрема для сільських районів (PETA) та навчання англійської мови у початкових школах (PELP)).

Окремо зауважимо, що чергові зміни в організації шкільної іншомовної освіти, на які спрямовує Концепція реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти "Нова українська школа", відповідно до яких вивчення іноземної мови розпочато з 1 класу, потребують оновлення підходів до навчально-методичного забезпечення, врахування вікової та інтелектуальної специфіки дітей шестирічного віку.

З огляду на зазначене вище, однією з пріоритетних сучасних тенденцій навчання англійської мови у початковій школі визначено комунікативну спрямованість, що покликана сприяти формуванню в учнів комунікативної компетенції, оволодіння мовою як засобом міжкультурного спілкування, інструментом у діалозі культур і цивілізацій сучасного світу. На комунікативно орієнтований підхід до вивчення іноземної мови також спрямовують Концепція навчання іноземних мов та навчальні програми, ставлячи за мету досягнення школярами такого рівня комунікативної компетенції, який був би достатнім для здійснення спілкування в усній (говоріння, аудіювання) та письмовій (читання, письмо) формах у межах визначених комунікативних сфер, тематики ситуативного мовлення та на основі вивченого мовного і мовленнєвого матеріалу.

Висновки і перспективи подальших наукових досліджень з означеної проблеми.

Результати науково-педагогічних пошуків розвитку іншомовної освіти в Україні загалом та в початковій школі зокрема засвідчили їх доцільність та перспективність.

Розкрито генезу, сутність розвитку іншомовної освіти в Україні в окреслених хронологічних межах. Закцетовано, що іншомовна освіта в Україні має вагомий досвід традиційного й інноваційного в ході сучасного реформування цієї галузі, оновлення організаційно-змістових засад із урахуванням європейського виміру освіти.

Підтверджено, що ефективність розвитку англійської освіти учнів початкової школи в сучасній Україні детермінована науковим підґрунтям, тривалим історико-педагогічним досвідом, особистісно орієнтованим освітнім процесом, високим рівнем професійної компетентності вчителів.

З'ясовано провідні тенденції подальшого розвитку англійської освіти учнів початкової школи: забезпечення рівного доступу до якісних освітніх послуг усіх дітей шкільного віку, незалежно від місця проживання; виховання особистості молодшого школяра як людини культури; формування мовної особистості, здатної на елементарному рівні до міжкультурного спілкування; інформатизація іншомовної освіти. Виявлення позитивних тенденцій розвитку англійської освіти учнів початкової школи можуть стати конструктом у її модернізації.

Таким чином, можемо констатувати, що англійська освіта стала обов'язковою складовою програми початкової школи, при цьому основоположними засадами у навчанні англійської мови

було визначено комунікативно-діяльнісний підхід із соціокультурною спрямованістю його змісту.

Перспективи подальших наукових досліджень із заявленої проблеми вбачаємо у вивченні та аналізі європейського досвіду у розвитку англійської освіти учнів початкових шкіл сільської місцевості (primary school).

Використана література :

1. Константинов Н. А. Очерки по истории средней школы. Москва : Учпедгиз, 1947. 247 с.
2. Організація та забезпечення процесу навчання іноземної мови в середніх навчальних закладах. URL: http://bookwu.net/book_metodika_1127/9_tema-7-organizaciya-ta-zabezpechennya-procesu-navchannya-inozemno-movi-v-serednih-navchalnih-zakladah
3. Пасічник О. С. Тенденції конструювання змісту підручників з іноземних мов для загальноосвітніх навчальних закладів України (80-ті рр. XX ст. – початок XXI ст.) : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / О. С. Пасічник. Житомирський держ. ун-т. Житомир, 2011. 256 с.
4. Пенішкевич О. І. Розвиток українського шкільництва на Буковині (XVIII – початок XIX ст.) : монографія. Чернівці : Рута, 2002. 520 с.
5. Плахотник В. М., Сірик Т. Л. Англійська мова : навчальний посібник для 1 класу шкіл з викладанням ряду предметів англійською мовою. Видання друге. Київ : Радянська школа, 1987.
6. Про поступове запровадження вивчення іноземних мов у початкових класах загальноосвітніх шкіл. *Інформаційний збірник Міністерства освіти України*. 1994. № 22. С. 13-32.
7. Рахманов И. В. Очерк по истории методики преподавания новых западноевропейских иностранных языков. Москва : Учпедгиз, 1947. 196 с.
8. Рогова Г. В., Верещагина И. Н. Методика обучения английскому языку на начальном этапе в средней школе : пособие для учителя. Москва : Просвещение, 1988. 224 с.
9. Фізеші О. Й. Початкові школи Закарпаття в системних освітніх трансформаціях другої половини XIX – початку XXI століття : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.01 “Загальна педагогіка та історія педагогіки”. Київ, 2016. 501 с.

References :

1. Константинов Н. А. Очерки по истории средней школы. Москва : Учпедгиз, 1947. 247 с.
2. Orhanizatsiia ta zabezpechennia protsesu navchannia inozemnoi movy v serednikh navchalnykh zakladakh. URL: http://bookwu.net/book_metodika_1127/9_tema-7-organizaciya-ta-zabezpechennya-procesu-navchannya-inozemno-movi-v-serednih-navchalnih-zakladah
3. Pasichnyk O. S. Tendentsii konstruiuvannia zmistu pidruchnykiv z inozemnykh mov dlia zahalnoosvitnikh navchalnykh zakladiv Ukrainy (80-ti rr. KhKh st. – pochatok KhKhI st.) : dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.01 / O. S. Pasichnyk. Zhytomirskyi derzh. un-t. Zhytomir, 2011. 256 s.
4. Penishkevych O. I. Rozvytok ukraïnskoho shkilyntstva na Bukovyni (XVIII – pochatok KhIKh st.) : monohrafiia. Chernivtsi : Ruta, 2002. 520 s.
5. Plakhotnyk V. M., Siryk T. L. Anhliiska mova : navchalnyi posibnyk dlia 1 klasu shkil z vykladanniam riadu predmetiv anhliiskoiu movoiu. Vydannia druhe. Kyiv : Radianska shkola, 1987.
6. Pro postupove zaprovadzhennia vyvchennia inozemnykh mov u pochatkovykh klasakh zahalnoosvitnikh shkil. Informatsiinyi zbirnyk Ministerstva osvity Ukrainy. 1994. № 22. S. 13-32.
7. Rahmanov I. V. Ocherk po istorii metodiki prepodavaniya novykh zapadnoevropejskikh inostrannykh yazykov. Moskva : Uchpedgiz, 1947. 196 s.
8. Rogova G. V., Vereshagina I. N. Metodika obucheniya anglijskomu yazyku na nachalnom etape v srednej shkole : posobie dlya uchitelya. Moskva : Prosveshenie, 1988. 224 s.
9. Fizeshi O. Y. Pochatkovi shkoly Zakarpattia v systemnykh osvitykh transformatsiakh druhoi polovyny KhIKh – pochatku KhKhI stolittia : dys. ... d-ra ped. nauk : 13.00.01 “Zahalna pedahohika ta istoriia pedahohiky”. Kyiv, 2016. 501 s.

Берладин О. Б. Англоязычное образование в начальной школе сельской местности: от истоков к современности.

Осуществлен историко-педагогический анализ развития иноязычного образования в Украине в пределах отмеченного часового поля, очерчены тенденции развития англоязычного образования учеников начальной школы на разных этапах ее становления. Исследовано, что развитие иноязычного образования в Украине и становление методики обучения иностранным языкам происходили поэтапно с изменением образовательной системы и созданием общих подходов к методам обучения. Отмечено, что начало 90-х годов XX ст. стало переходным периодом в процессе массового ввода иностранных языков в начальных классах общеобразовательных школ. Школьные программы были составлены в контексте требований реформирования среднего образования и с учетом Рекомендаций совета Европы по языковому образованию.

Подтверждено, что англоязычное образование в начальной школе стало обязательной составляющей программы начальной школы; акцентировано внимание на основополагающих принципах иноязычного образования – коммуникативно-деятельном подходе к организации обучения английскому языку с социокультурной направленностью его содержания

Ключевые слова: иноязычное образование в Украине, англоязычное образование в начальной школе, начальная школа сельской местности, современные тенденции изучения английского языка в раннем возрасте.

Berladin O. B. English education in primary schools of rural areas: from the origins to the present.

The historical and pedagogical analysis of the development of foreign language education in Ukraine within the specified time field is carried out. trends of the development of English language education of primary school pupils at different stages of its formation are outlined.

It was investigated that the development of foreign language education in Ukraine and the development of the methodology of teaching foreign languages took place in stages with the change of the educational system and the creation of common approaches to teaching methods.

It is noted that the beginning of 90-ies of the twentieth century became a transition period in the process of mass introduction of foreign languages in primary schools of secondary schools. School curriculums were compiled in the context of the requirements for reforming secondary education and taking into account the Council of Europe Recommendations on Linguistic Education.

It is confirmed that English language education in primary school became an obligatory part of the primary school program: is emphasized on the basic principles of foreign language education - a communicative-activity approach to organizing the teaching of the English language with the sociocultural orientation of its content.

Keywords: foreign language education in Ukraine, English language education in primary school, primary school of rural area, modern tendencies of teaching English at an early age.

УДК 373.5.16:53

ORCID ID 0000-0002-9150-484X

Белоус І. В.

КОНСТРУЮВАННЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ ДЛЯ ДІАГНОСТИКИ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ РАДІОЛОГІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕРЕЖНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Робота присвячена проблемі оцінювання успішності студентів медичного університету з радіології з широким використанням мережних технологій. При конструюванні інструментарію для діагностики рівня навчальних досягнень ми виходили з того, що головним результатом і метою освітнього процесу має бути формування професійної компетентності майбутніх лікарів.

Ключові слова: фізико-технічні основи променевої діагностики; променева діагностика; фахова компетентність лікаря; навчальний процес у медичному університеті; хмаро орієнтоване середовище; хмарні сервіси; відкриті дані; відкритість; гнучкість.

Реалії підготовки фахівців галузі охорони здоров'я спонукають науковців і освітян до пошуку шляхів реалізації навчального процесу з дотриманням базових принципів особистісно орієнтованого та компетентнісного підходів, забезпечуючи можливість для кожного студента працювати з реальними методами і методиками, лише у такому випадку засвоєння нових знань, умінь, практичних навичок стане основою формування професійної компетентності майбутнього лікаря. Широке використання хмарних технологій зумовлює зміни у змісті, методах та засобах навчання. Система оцінювання, безумовно, також зазнає змін і має ефективно адаптуватися до нових умов.

Як свідчить аналіз наукових джерел, використання хмаро орієнтованих науково-освітніх інформаційних систем набуває в останні роки статусу окремої складової сучасної дидактики вищої освіти. Мережні системи відкритого інформаційного простору, результативність їх використання в освітньому процесі та зміни у методиках навчання, зокрема й оцінювання, активно досліджуються у роботах українських та зарубіжних вчених. У багатьох випадках автори розглядають можливості проектування ІТ-інфраструктури засобами корпоративної хмари навчального закладу на базі вільно поширюваних платформ, зокрема, платформи CloudStack, Google Apps for Education, Google Apps Engine та інших.

Однак, наразі практично відсутні напрацювання в галузі дидактики навчання окремих навчальних дисциплін медичного спрямування з використанням хмарних сервісів, організації навчального процесу медичного університету, управління навчальною діяльністю студентів медичних університетів.